

ปีที่ 28 ฉบับที่ 9628 วันอาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 หน้า 11

นักกระต๊อบนฟ้า

เชณ เศรษฐศาสตร์ ●

Uรณกระเพื่อมของสังคมที่มีต่อร่างพ.ร.บ.ดิจิทัล ฉบับใหม่ นี้ ดูจะกลายเป็นเกลียวคลื่นที่พร้อมจะซัดสาดเข้าไปหาคณะทำงานผู้ร่างกฎหมายนี้ได้อยู่ตลอดเวลาเลยทีเดียว

ถึงแม้จะมีคำชี้แจงออกมาว่า นี่เป็นเพียงตัวร่างฉบับเก่าที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุง แต่เท่านั้นก็เพียงพอต่อการปลุกกระแสให้กลายเป็นหนึ่งในความเคลื่อนไหวที่ต้องถูกจับตามองอย่างใกล้ชิดทั้งในโลกออนไลน์ และสังคมจริงๆ ไปแล้ว

เหมือนอย่างกรณีเฟซบุ๊ก “ล่ม” เมื่อไม่กี่วันก่อน นอกจากการประกาศอ้างความรับผิดชอบของกลุ่ม ISIS (ก่อนที่เฟซบุ๊กจะออกโรงแถลงการชี้แจงถึงกรณีนี้เองว่าเป็นเพียงการปรับระบบใหม่เท่านั้น) ความคิดส่วนหนึ่งของสังคมไทยก็ได้บรรจุ “การกระทำ” ดังกล่าวนี้ให้ไปอยู่ในมือของฟากรัฐเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ยิ่งไปกว่านั้น ประเด็นการ “ควบคุม” ก็ดูเหมือนจะเป็นอีกข้อสังเกตที่ทำอะไรก็ยังไม่หลุด เพราะไม่ว่ามองมุมไหนๆ ร่างพ.ร.บ. ความมั่นคงไซเบอร์ฯ ที่เขียนขึ้นเพื่อจัดตั้งองค์กรที่จะทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมทางไซเบอร์อย่าง “สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” ซึ่งมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล แต่ไม่ใช่

ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ และให้มี “คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” หรือ กปช. อยู่ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลาง ประสานงาน และกำหนดแนวทางรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ โดยหวังว่าหน่วยงานเหล่านี้จะช่วยให้ความมั่นใจแก่นักลงทุนในการทำธุรกิจออนไลน์และจะช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

ก็เพื่อ “ควบคุม” อยู่ดี อย่างที่ โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน หรือ ILaw ตั้งข้อสังเกตว่า คำนิยามของกฎหมาย เขียนไว้อย่างกว้างๆ ประชาชนทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจได้ยาก จึงเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวาง

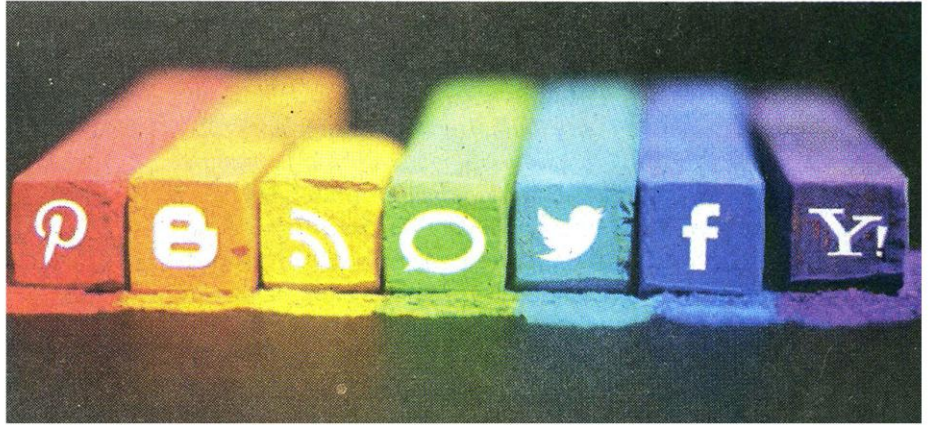
หรือคำว่า “ภัยคุกคาม” ก็ยังกำกวม เพราะไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่า เป็นภัยคุกคามในเชิงเทคนิคที่มีต่อตัวระบบ หรือรวมไปถึงการเผยแพร่เนื้อหาที่เจ้าหน้าที่เห็นว่ากระทบต่อความมั่นคงด้วย

อีกฟากหนึ่ง แรงกระเพื่อมอีกทางที่เกิดขึ้นก็คือ การออกมาส่งเสียงเรียกร้อง (รณรงค์) หยุดชุดกฎหมาย “ความมั่นคงดิจิทัล” ซึ่ง ข้อสังเกตจากวงนี้ก็ไม่ต่างจากกลุ่มอื่นๆ ก็คือ ชุดกฎหมายเหล่านี้โดยเนื้อแท้ไม่ใช่กฎหมาย “เศรษฐกิจดิจิทัล” แต่เป็นชุดกฎหมายความมั่นคง ที่ให้อำนาจอย่างกว้างขวางกับหน่วยงานและพนักงานเจ้าหน้าที่

โดยหลังจากปล่อยแคมเปญรณรงค์นี้ออกไป ก็ได้รับเสียงตอบรับจากโลกออนไลน์อย่างกว้างขวาง ไม่ต่างกับรูปแบบการร่วมเปิดเวทีแสดงความคิดเห็น ทั้งตามสื่อ หรือโซเชียลมีเดีย

แน่นอน นี่คงเป็นเพียงก้าวเล็กๆ ในอีกหลายๆ ก้าวของคลื่นสังคมที่จะถูกส่งถึงภาครัฐโดยตรงในไม่ช้า ยิ่งไปกว่านั้น ร่างทั้ง 10+3 ฉบับนี้จะถูกสังคมจับตามากขึ้น และลึกขึ้นตามไปด้วย

จนกลายเป็นโจทย์ที่ย้อนกลับไปยังคนเขียนร่างเองอาจจะต้องเก็บเอาไปคิดต่อก็เป็นไปได้ ☺

ไม่เห็นหน้า แต่ารู้สึก

